

съградимъ една каква и да е колибка, да има дѣ да живѣемъ. Не, ако единъ културенъ човѣкъ рече да си съгради единъ домъ, той трѣбва да бжде най-хигиеничниятъ, той трѣбва да прѣдставлява нѣщо ново. Ако не съградишь такава нѣщо, по-добрѣ ходи подъ наемъ. Ако ти учишь, учи, но придобий една велика наука! Ако е да придобиешъ най-обикновенитѣ знания, та който те запитва, дали има другъ животъ, да дигашъ рамѣнѣ и да отговаряшъ, че не знаешъ, по-добрѣ не учи! Имали Господъ? — Не зная. Какъвъ е смисълътъ на живота? — Не зная. Какво ти е състоянието? — Гладенъ съмъ. И сега, гледамъ, нѣкое куче си маха опашката. Питамъ го: какво ти е? — Гладно съмъ. Гледамъ нѣкоя кокошка ходи насамъ натамъ изъ двора, рови. Питамъ я: какво ти е? — Гладна съмъ. Хвърля ѝ малко царевича, отива си. Какво нѣщо е гладътъ? — Гладътъ е една проява на живота, стремежъ къмъ придобиване на Божествената Любовь. Вѣчниятъ гладъ показва, че ние сме изпускали много отъ условията, при които Любовьта трѣбва да се прояви. И сега, намѣсто да имаме едно естествено чувство, което да произвежда въ насъ радостъ и веселие, ние изпитваме единъ немолимъ гладъ, който постоянно ни мъчи. Гладътъ значи, показва, че ние сме пропуснали условията, при които може да се прояви Божията Любовь въ насъ. А това показва, че материята въ насъ се е достатъчно сгъстила. Вземете единъ съврѣмененъ човѣкъ, нахрани се най-първо но не се минава много врѣме, започва да усеща голѣма жажда, храносмилането се затруднява, кръвообръщението му не става правилно и слѣдъ врѣме усеща болка въ